

מצמר, הרי זה ודאי יותר טוב, אבל בצעירותו כשלמד הרב הכ"מ דיני ציצית ורצה ללבוש צמר לא הרשהו מרן זללה"ה להחליף, ואמר שהגר"א רצה שילבשו ציצית מכותנה כדי לחזק את הדיעה שאף זה דאורייתא¹,

והנה מבלי שימוש חכמים, כל אחד חושב למה לא להחמיר, והרי זה ודאי עדיף, ולצאת כל השיטות, אבל באמת כל דבר זה אחריות!

הנה מובא מהגר"א שאמר למה העולם אינו לובש ציצית כל היום הרי אפשר בבגד כותנה, ע"כ, היו כאלו שהיו נמנעים מללבוש ציצית כי קשה ללבוש צמר בקיץ כל היום.

אפשר להשתמש עם הדברים כמשל לכך שאין לנו לשנות מן המסורת על פי דעתנו, כי הנה אם יבא אדם להחמיר שלא כמו שלימדו רבו וילבש ציצית מצמר, כשיבא לעתיד לבא ויתברר שמחמת שהנהיג שלא כמו שלימדו רבותיו נגרמו הפסדים גדולים, כי הרבה נמנעו מללבוש כל היום, והרבה לבשו בגד פחות מכשיעור, ובירכו עליו, כי קשה ללבוש בגד גדול מצמר בקיץ, ויתכן שנכשלו גם בהוצאה בשבת כיון שהבגד אין בו כשיעור, יאמרו לו הנה! הרווחת איזה הידור, ותראה כנגד זה איזה מחיר שילמת!, ומה הפסדת!, ומי אחראי על כך אתה שרצית להחמיר שלא כמו שלימדוך - אתה אינך בעל הבית לקבוע מהו רצון השם, (הדברים נאמרים כמשל בעלמא שלא להחליט על פי הבנת עצמו אבל אין הכוונה לגבי אלו שמקובלים לנהוג בציצית צמר כדעת השו"ע אוצר החכמה² אייבים מדאורייתא).

1. הוספת תפילות

אצל החזון איש כל תוספת בתפילה שלא היה מוכרח להתפלל לא התפלל, משום שלגבי בדביקותו הגדולה היה זה מאמץ עצום, והיה ממש בגדר חשש פיקוח נפש, ואעפ"כ כשנשאל הרב הכ"מ על איזו תפילה למה אין אנו אומרים אותה, אמר הרב הכ"מ "חשבתי על זה... ואעפ"כ אנחנו עושים רק כמו שעשו בלי לשנות כלום"³, ואעפ"כ שאין אצלנו הטעם של מרן ז"ל לעצמו, כי אצלו כל ברכה ותפלה היתה כרוכה במאמץ נפשי גדול, ולפעמים עד חשש פיקוח נפש, מ"מ אנחנו לא משנים, (כי לפעמים יש עוד סיבות לכך, וגם להנהיג עבודת תפלה נוספת צריכה הכרעה).

ט. א"ה, אמנם לאו כלל הוא ויש דברים שאכן אומרים, וגם בזה צריך שימוש חכמים אבל יש ללמוד מזה העיקר, שיכלל שאפשר אין לשנות כלום, ובשום ענין.